

oraz Wojskowej Służby Polej
87-100 Toruń, ul. ... odmurna 93, tel. 054 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 10 25 127; REGON 370502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

MEMORIAŁ

Generał Marii *Witteh*

AK
Lublin

+ 1944

BIENIECKA Jadwiga

4100/WSK
1

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — 4100/WSK
Bieniecka Jadwiga

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K. 1. 1. 1.

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 2

VI. Fotografie —

II. Materiały uzupełniające relację:

- Informacja o dostawach jedynki Bielskiej razem z jej matką pmi NK 40 nr. 1944, w 2. deszczuiska "Gine, de to...". Msp. kserokopia, K-1, s. 1.

Bieniecka Jadwiga

Żona ppłk. Franciszka Aleksandra Bienieckiego, ps. „Łodzia”, szefa II oddziału Sztabu Komendy Okręgu AK Lublin. Po okupacji niemieckiej, mimo nasilających się aresztowań NKWD, wywiad i kontrwywiad komendy Okręgu nadal funkcjonowały. Nastawione były głównie na samoobronę organizacji. We wrześniu 1944 r. „Łodzia” odrzucił propozycje rozmów ze sztabem PKWN. W pierwszych dniach października Aleksander Bieniecki i jego żona Jadwiga zostali aresztowani, prawdopodobnie na osobiste polecenie kierownika resortu BP, Stanisława Radkiewicza. Nie ma żadnych relacji współwięźniów odnoszących się do ppłk. Bienieckiego, natomiast z Jadwigą Bieniecką siedziała na Zamku Lubelskim w początku października Irena Antoszevska-Rembarzowa, kierowniczka OPUS w Okręgu. W jej relacji Bieniecka miała widzenie z mężem, a potem została zabrana z rzeczami, na rzekome zwolnienie. Od tego momentu, na blisko 50 lat, wszelki ślad po nich zaginął. Przypuszczano, że zostali deportowani do ZSRR. Dopiero ujawnione w 1994 r. dokumenty NKWD wyjaśniły fakt rozstrzelania obojga Bienieckich. Musiał on nastąpić przed 16.10.1944 r., bo jest to data sprawozdania Sierowa do Berii, informująca o tej sprawie. Radkiewicz i Romkowski indagowani przez Sierowa, stwierdzili, że Bieniecki nie chciał składać żadnych zeznań i dlatego zapadła decyzja o jego rozstrzelaniu. Tę informację Zofia Leszczyńska, badacz represji powojennych w Lublinie, zestawia z zeznaniem funkcjonariusza lubelskiego WUBP Bronisława Szymańskiego, przesłuchiwanego w 1954 r.:

„Jesienią 1944 r. zostałem wezwany przez Romkowskiego. Poleciał mi wieczorem zawieść na rozstrzelanie dwóch więźniów, o których nic mi nie powiedział. Nie wiem czy wydano na nich wyrok i jak załatwiono formalnie wypisanie zwolnienia. O wyznaczonym czasie pojechałem samochodem pod więzienie, gdzie byli już pracownicy wydziału: por. Wróblewski, por. Szewczyk i trzeci współpracownik, którego nazwiska nie pamiętam. Wyprowadzili oni z kancelarii kobietę, którą nie znałem. Pojechaliśmy do lasu w rejon majątku Jastków. [...] Wyprowadzili kobietę z samochodu i odprowadzili do lasu, ja siedziałem w samochodzie. Kiedy wrócili, pojechaliśmy z powrotem do więzienia, skąd wyprowadzili nie znanego mi mężczyznę. Ponownie pojechaliśmy w to samo miejsce, gdzie również rozstrzelano tego mężczyznę. [...] Co się tyczy tych osób, mogę tylko powiedzieć, że byli to ludzie poważni, mający znaczenie w społeczeństwie.”

Z. Leszczyńska konstatuje, iż „z dużym prawdopodobieństwem można założyć, że ten fragment zeznania Szymańskiego dotyczy właśnie śmierci Jadwigi i Aleksandra Bienieckich.”

Wg: Z. Leszczyńska, *Ginę za to...*

i

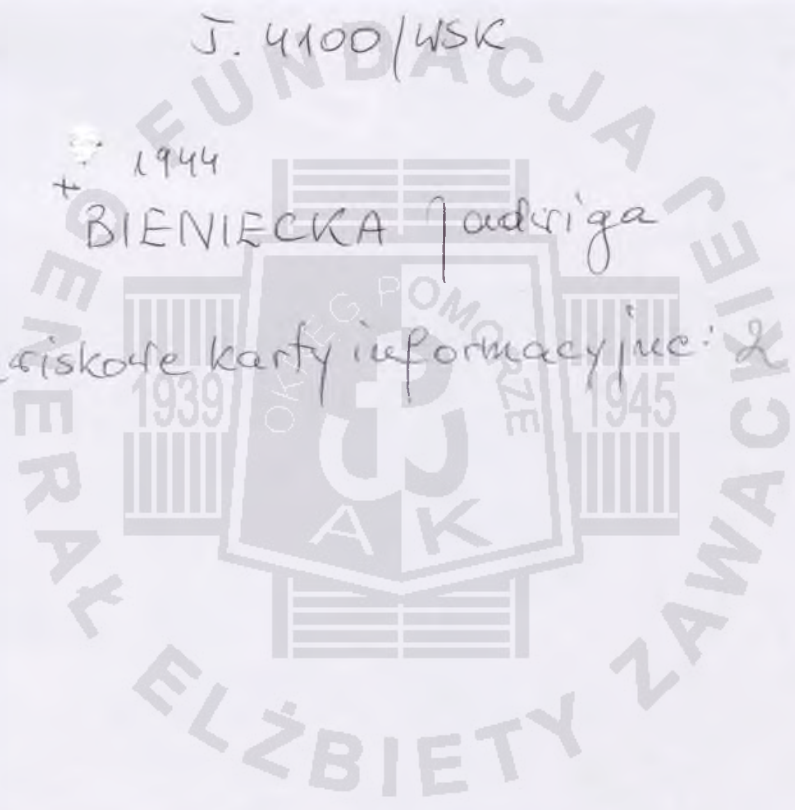
J. 4100/WSK

AK
dow. - dublin

+ 1944

BIENIECKA Jadwiga

v) Nazwiskowe karty informacyjne: 2

i

J-4100/USK

AK
dublin

+
BIENIECKA Jadwiga

Zona p.p.tk. Franciszka Aleksandra Bienieckiego
kocha II oddz. sot. Komendy Okr. AK dublin.
w postępie pacyfikacji 1944r. aresztowana
razem z mężem. Dokumenty NKVD w sprawie
o 1944r. opisują fakt rozstrzelania obojga
Bienieckich, prawdopodobnie przed 16. X. 1944r.
(wg Z. Deszczyńskiego "Ginęło to ..." str. 343)

B-Rojek 2010.

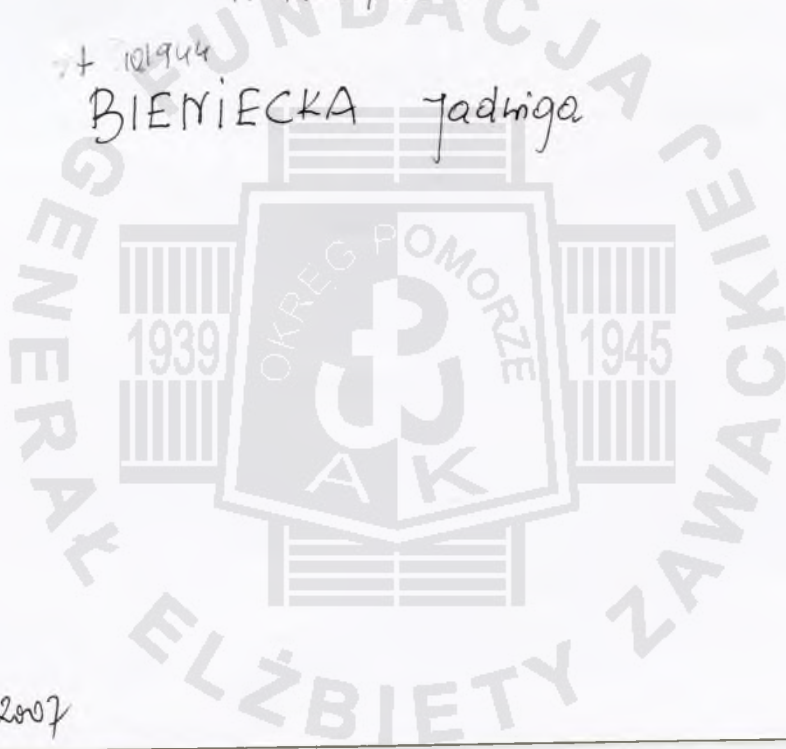
32

T. 4100/WSK

+ 10/1944

BIEMIECKA Jadwiga

AK
okr.
Lublin

J. Ryb. 2007

BIEMIECZA Jadwiga

